

РЕШЕНИЕ

№ 5609

гр. София, 21.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 27.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **5230** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.49, ал.2 от Закона за кадастъра и имотния регистър във вр. с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на М. А. М. против заповед № РД-09-119/18.04.2012г. на кмета на район «С.» на Столична община (СО). Ответникът и заинтересованата страна (ЗС) [фирма] чрез процесуалните си представители оспорват жалбата като неоснователна. ЗС А. К. С., Л. Б. К., В. Н. С., И. А. С., Ц. А. Ч., Цена Г. Г., М. Г. С., З. В. А., Л. В. Б., В. Н. В. и Е. Н. В. не изразяват становище по жалбата.

След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, тя е отчасти основателна.

Производството по издаване на оспорения акт е образувано със заявление на жалбоподателката от 19.01.2012г. с искане да бъде нанесен в кадастъра имот с пл. № 5195, кад. лист № 482 м. «Чешмата». Със заявлението е представено решение № 654/14.10.2008г. на Общинска служба по земеделие П., влязло в сила на 26.11.2008г. С решението е възстановено правото на собственост върху нива от 2,250 дка на наследниците на С. М. С.. Съгласно представеното удостоверение № 6527/28.10.2010г. на район «С.» на СО, между тях е жалбоподателката.

Не се установява, нито се твърди да е налице влязла в сила кадастрална карта за района. Следователно, на основание § 4, ал.1, т.2 от Преходните и заключителни

разпоредби на ЗКИР, кадастралният план се поддържа от общинската администрация, в случая предвид районното деление на СО правомощието да се произнесе по искането за изменение принадлежи на кмета на района.

Съставен е акт за непълноти и грешки (А.) № 111/07.03.2012г. съобразно изискването на чл.53, ал.3 ЗКИР, в който като засегнат е посочен имот на ЗС [фирма]. Дружеството като заинтересуван собственик не е подписало А. и е подало изрично възражение № към 94-М-9-(4)/26.03.2012г. на района, приложено в преписката. Предвид така обективирания спор за материално право с процесната заповед кметът на района отказал исканото попълване на кадастралната основа на регулационния план на м. СПЗ «С. - юг» и спрял процедурата по отстраняване на непълноти (грешки).

По делото са приети две заключения на съдебно-техническа експертиза, което съдът в настоящия състав възприема като обективно, компетентно и неоспорено от страните. Установява се безпротиворечиво от заключенията (писмени и при изслушването на вещите лица), че имот с пл. № 5195 (с проектен № 2478) по план от 1939 г. кад. л. 482 с площ от 2250 кв. м. попада изцяло върху поземлен имот № 347, кв. 4, м. СПЗ „С. — юг", както е посочено в А..

При така установените обстоятелства процесната заповед е законосъобразна в частта, с която е отказано исканото изменение. Съставеният А. не е подписан от заинтересованото лице по чл. 53, ал. 2 ЗКИР вр. [§ 1, т. 13 ДР от ЗКИР](#) – [фирма], което е основание за отказ за попълване или поправка в кадастралната карта, съгласно чл. 62, ал. 3 от Наредба № 3/2005 г. за съдържанието и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри. Формалното изискване за подпис от пряко заинтересуваните собственици е гаранция за безспорен правен статут на имотите, което е условие за изменението на кадастъра. Неподписването на А. е индиция за спор за материално право, който следва да се реши по исков ред (чл. 53, ал. 2 ЗКИР). Представеното решение № 1-1-38/25.04.2008г. по гр. д. № 11337/2007г. на Софийски районен съд, 29 състав е ирелевантно в случая, тъй като не разрешава спор от този вид и съответно не е основание за изменение на кадастралния план без съставяне на А. и подписването му от заинтересованите лица. Останалите представени писмени доказателства съдът в настоящия състав намира неотносими към спора и поради това не обсъжда.

Предвид изложеното и като прецени изцяло законосъобразността на оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав намира, че заповедта в частта, с която е постановен отказ по искането за изменение е издадена от компетентен орган и в установената форма; при това не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, заповедта е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. В частта, с която е постановено спиране на процедурата, заповедта е нищожна поради липса на предмет. С оглед изхода на спора, половината от разноските по делото (за възнаграждения на вещите лица, хонорар за адвокат, държавна такса и такси за копиране) следва да бъдат възстановени на жалбоподателя и следва да бъде съразмерно уважено своевременно направеното от страна на ответника искане за юрисконсултско възнаграждение. Последното съдът определя в размер на половината от 150 лв. на основание чл.7, ал.1, т.4 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Предвид чл.14 от Закона за местното самоуправление и местната администрация всяка от сумите следва да бъде възстановена, съответно платена на

СО.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на заповед № РД-09-119/18.04.2012г. на кмета на район «С.» на Столична община В ЧАСТТА, с която е спряна процедурата по отстраняване на непълноти (грешки) за поземлен имот № 2478 кв.4 м. СПЗ «С. – юг» до решаването на спора за материално право.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. А. М., с ЕГН [ЕГН], против заповед № РД-09-119/18.04.2012г. на кмета на район «С.» на Столична община, В ОСТАНАЛАТА ЧАСТ.

ОСЪЖДА М. А. М., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична община сумата 75 (седемдесет и пет) лева – разноси по делото.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на М. А. М., с ЕГН [ЕГН], сумата 331,10 лв. (триста тридесет и един лев и десет стотинки) – разноси по делото.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния касационен съд.

Съдия: